

sin ejerbolig, uden at den nye ejer får skattefordelen med i handelen.

ad 4) Rentefradragsretten foreslås ophævet øjeblikkelig for nye handler, fordi dette vil betyde en endnu hurtigere aftrapning af støtteordningen, et øjeblikkeligt og meget betydeligt prisfald på ejerboliger og en kraftig bremse på inflationen.

De uheldige virkninger, en sådan bestemmelse kunne få for bevægeligheden på boligmarkedet og for de ejere, som må sælge til den langt lavere pris, men stadig hæfter for ydelser svarende til den højere pris, de selv gav, er inødegået med bestemmelsen i punkt 3.

Tilbage vil der dog være én mærkbar virkning af en så pludselig ændring af det umiddelbare prisniveau: det vil formentlig blive umuligt at sælge nye ejerboliger til den kostpris, de hidtil har haft, når fradragsretten forsvinder. Dette er imidlertid en uundgåelig følge, hvis man vil rette op på de helt forvredne prisrelationer, fradragsretten har foranlediget på boligmarkedet. Den nedgang i nybyggeriet af ejerboliger, som i det mindste i en tid må forventes som følge heraf, må besvares med en sikring af kvotaen for det samlede årlige boligbyggeri på anden vis, f.eks. således som venstresocialisterne tidligere har stillet beslutningsforslag om.

ad 5) Venstresocialisterne mener ikke, at problemerne med at skelne mellem privat gæld og erhvervs-gæld fortsat skal benyttes som påskud for at hindre den aftalte aftrapning af lejeværdi og rentefradrag. Man har længe forhindret afgørelsen vedrørende det store problem ved at henvise til, at der så vil opstå et mindre problem. Det bør ikke kunne fortsætte.

Imidlertid vil vi ikke nægte, at der er nogle vanskeligheder omkring overflytning af gælden fra ejerboligen til erhvervsvirksomheden. Der har været mange bud på, hvordan man kunne klare disse vanskeligheder. Også her er man stødt på indvendinger, men disse er endnu en størrelsesorden mindre. Som det ligger nu, ser det ud til, at nogle mulige urimeligheder til et beløb af nogle snese millioner kroner står i vejen for, at man får gjort noget ved en helt konkret og reel urimelighed til et beløb af 8-9 milliarder kroner!

På den baggrund ønsker vi med punkt 5 i beslutningsforslaget at tvinge regeringen til at komme med et udspil. Det vil så kunne efterprøves, vurderes, kritiseres og forhandles under den videre behandling.

Provenumæssige virkninger.

Lejeværdibeskatningen inddringer skønsmæssigt omkring 1½ mia. kr. årlig. Denne indtægt vil efter forslaget bortfalde øjeblikkelig. Det skal her tages i betragtning, at denne skat i praksis alene betales

af pensionister og andre lavindkomstgrupper, som ikke har handlet eller belånt deres hus i de sidste mindst 15 år. Venstresocialisterne finder det helt rimeligt, at denne gruppe lettes for en så skæv beskatning.

Rentefradraget koster som sagt 8-9 mia. kr. på årsbasis. Ved en aftrapning over f.eks. 8 år, hvilket vil kunne lade sig gøre, uden at boligudgiften kommer til at udgøre en stigende andel af reallønnen, vil der allerede det første år være praktisk taget balance, sammenholdt med det engangsprovenutab, der følger af lejeværdibeskatningens afskaffelse. Derefter vil statsfinanserne bedres med ca. 1 mia. kr. årlig op til 7-8 mia. kr. omkring 1985.

Med denne afvikling skabes der mulighed for den lettelse af den direkte beskatning, vel at mærke *uden* asociale nedskæringer, som alle taler så varmt for, men som hidtil er blevet ved snakken.

Sammenfatning.

Forslaget tilsligter at fastholde regeringen på løftet fra boligforliget 1974 om afvikling af rentefradrag og lejeværdibeskatning.

Det tilstræber endvidere at sikre, at den boligpolitiske debat forud for det kommende boligforlig ikke kun kommer til at foregå i korridorerne mellem forligspartierne og på parcellysterikernes præmisser, men at der i det mindste sideløbende udarbejdes materiale og forslag ud fra mindre enøjede problemstillinger.

Forslaget skal medvirke til at fjerne de kunstige skel mellem forskellige kategorier af boligbrugere og til at påpege, hvor de faktiske interesse modsætninger ligger.

Beskatningsregler for ejerboliger efter de her opstillede retningslinier vil betyde,

at den beskatning af en fiktiv lejeværdi, som alt-overvejende har ramt pensionister og andre lavindkomstgrupper, bringes til ophør øjeblikkelig, at ingen husejere, uanset de fremtidige vurderinger, behøver at frygte, at deres boligudgift vil komme til at stige hurtigere end den gennemsnitlige realløn,

at de ejere, som nærmer sig balance på det skattemæssige husregnskab, vil få en længere fradragsperiode, end de ellers kan forvente,

at priserne på ejerboliger vil falde voldsomt, uden at det kommer til at skade de nuværende ejere, som har købt for dyrt p. gr. a. kapitalisering af skattefordelen,

at der sættes bremse på inflationen, og

at der vil blive plads til lettelse af den direkte beskatning på 1 mia. kr. hvert år, *uden* at der samtidig skal foretages asociale besparelser.